Jézus Urunk tanítása

2026. november 6.

Jézus Krisztus Urunk:

…testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre.

De köszöntöm mindazokat, akik ma is lélekben vannak jelen veletek, hogy részesüljenek a tanításból és a kegyelemből.

A mai nap tanítása az első részében az volt felétek, amikor a farizeusok megkérdezik a Názáretitől, hogy mikor jön el Isten Országa. Erre a válasz:

– Isten Országa nem jön el szembetűnő módon, és nem úgy, hogy most itt van, vagy amott van. Isten Országa, az köztetek van.

Vagyis, ahogy már tanítottalak benneteket: bennetek.

Ha megnyitod szívedet, lelkedet, és befogadod a szerető kegyelmet, és megpróbálsz a szerint cselekedni, hogy Isten Országában elfogadd mindazon testvéreidet a földi életben, akikkel jelen vagytok a mindennapokban.

De Isten Országában nemcsak azok a fontosak, akikkel jó barátságot ápolsz, hanem azokat is el kell tudnod fogadni, akik talán egy kicsit távolabb vannak tőled, tőletek, mert értük ugyanúgy kell imádkozni, kérni, hogy ők is nyissák meg szívüket, hogy Isten Országa bennük is jelen legyen, hogy működhessen rajtuk és bennük a szeretet kegyelme által.

Mert ugye ebben a tanításban várják, különösképpen a farizeusok, hogy mikor jön el Isten Országa, mert ők valahogy szembetűnően várták volna, de el van mondva, hogy nem úgy fog jönni Isten Országa, mikor azt mondják tanítványaimnak, hogy most itt van, most amott van, akkor azt kell mondani számukra:

– Ne menjetek oda, ne higgyetek abban, mert az Emberfia majd eljön közétek, de nem így, ahogy ők mondják.

Mert amikor a villám megjelenik az ég egyik felén, és átjön az ég másik felére, az Emberfia éppúgy jön el közétek abban az időben. Hisz egy napnak a tanítványok hogy örültek volna, ha megláthatták volna, de nem adatott meg számukra ez az ajándék akkor. S ezért, mikor mondták nekik, hogy itt van, vagy ott van, Én úgy tanítottam őket, hogy ne menjenek oda, és ne higgyenek benne.

Majd az Emberfia eljön, de még mielőtt eljönne, sokat kell szenvednie a megaláztatásban, hogy valójában, ha eljön közétek, érezzétek szívetekben a meleg szeretetet.

Bízva és reménykedve, hogy Isten Országa, ahogy most itt jelen vagytok, köztetek van.

De még nagyobb az öröm, ha érzitek, hogy bennetek van, megengeditek, hogy működjön rajtatok, bennetek, megengeditek, hogy vezessen az élet-útpályátokon, megengeditek azt, hogy tanítson, mert van még, amiben lehetne tanulni, hogyan és miképpen éljek, hogyan és miképpen árasszam a szeretetet, hogyan és miképpen fogadjam el a felebarátot a testvérben még akkor is, ha egy kicsit távolabb van tőlem, nem a közeli testvérekben és a szerető testvérekben van csak jelen.

Isten Országát úgy kell elfogadni, ahogy jelen van köztetek, és ahogy jelen van bennetek, hogy megmutassa az erejét, a szeretetét, az örömét és a békéjét. És ha ezek már mind bennetek vannak, akkor érzitek, hogy működik Isten Országa, csak fel kell ismerni, érezni kell szívünkben, lelkünkben, és engedni, hogy működjön rajtunk, bennünk, és ha szükséges, ez által tudjunk tanulni, ez által tudjunk szeretni, szeretetet árasztani, ez által tudjuk elfogadni a felebarátot, a testvért, ez által tudjunk segíteni, akik segítségre vágynak. S akkor érzed azt, hogy benned él Isten Országa, és működik rajtatok, bennetek a megtapasztalás szeretetében.

Mert ahogy a farizeusoknak is mondottam:

– Nem szembetűnő módon érkezik el, de ahogy eljön, azt fel kell tudni ismerni, érezni, elfogadni, és a szerint cselekedni. S elfogadni a testvéreidet a felebarát szeretetében.

A második tanítás, az példabeszédben szólt felétek és hozzátok. Itt, amikor a gazdag ember idegenbe készül, és hívja szolgáit, hogy vagyonából ad számukra: az elsőnek öt talentumot, a másodiknak kettőt, a harmadiknak egyet. Kinek-kinek rátermettsége szerint adta meg ezt a vagyonát. S ekkor ő elmegy idegenbe, tehát itt hagyja e helyet.

Az első, aki öt talentumot kapott, mit tesz? Mindjárt elkezd kereskedni vele, és még ötöt szerez. Milyen nagy ajándék ez, ugye, hogy tudta, hogyan és miképpen cselekedjen, hogy gazdájának örömet szerezzen.

A második ehhez hasonlóan működött: ő is elkezdett kereskedni, s ő is másik kettőt szerzett, mert tudta, hogy a gazda, ha megérkezik, és számadást kell adniuk, azt szeretné, ha megbecsülné őt, hogy jól dolgozott és kereskedett.

A harmadik mit tesz? Hát, fog, egy gödröt ás, és elhelyezi a talentum ezüstjét, hogy megőrizze gazdájának.

Majd nemsokára megjön az úr, a gazda, és hívja a szolgáit, hogy számadást tegyen. Jön az a szolga, aki öt talentumot kapott, és így szólt urának:

– Uram, nézd, másik ötöt szereztem.

– Te hű, derék szolga vagy. A kicsiben jól gazdálkodtál, hűen jártál el, ezért sokat bízok reád.

Jött a második, aki szintén ugyanígy cselekedett, hisz ő is a kettő talentum mellé még kettőt szerzett, átadta urának. Neki is azt mondta:

– Hű, derék szolga vagy, a kicsiben jól gazdálkodtál, sokat bízok reád.

De jött ugye a harmadik, aki először azt mondja:

– Tudom, uram, hogy kemény ember vagy, és azt is tudom, hogy ott is aratsz, ahova nem vetettél, ott is szüretelsz, ahova nem ültettél. Íme, én ástam egy gödröt,

elrejtettem a talentumot, most elhoztam neked, ami a tied, hogy visszaadjam neked.

De a gazda őt nem dicsérte meg, hanem gonosz és lusta szolgának nevezte.

– Nem azt kellett volna tenned, ha tudod, hogy kemény ember vagyok, ha tudtad, hogy ott is aratok, ahova nem vetettem, és ott is szüretelek, ahova nem ültetted, akkor miért nem adtad oda a pénzváltóknak, és kamatostól hoztad volna vissza számomra?

Ezért azt mondta:

– Vegyétek el tőle a talentumot, s adjátok oda annak, akinek öt van. Mert akinek van, annak még adnak, hogy bővelkedjen, s akinek nincs, attól még azt a keveset is elveszik, amije volt. Őt pedig dobják ki a külső sötétségbe.

Ugye érdekes ez a példabeszéd a tanításában? Hogy itt arról van szó, hogy milyen hűek a szolgák, és hogyan sáfárkodtak azzal a vagyonukkal, amit megadtam számukra. És minden szolgámnak úgy adtam a vagyonból, amilyen rátermettek voltak.

A földi életben, a jelenben a kegyelem is így jön el felétek, mint a talentum: ki milyen rátermett, és kinek hogyan van nyitva a szíve és lelke a befogadás kegyelméhez. Mert ha vágyakozol a kegyelemre, megkapod, hogy éljen rajtad, benned, működjön, és ez által te is hűséges szolga lehessél, akit megdicsérnek. Menj be Atyám örömébe!

Ugye, milyen csodálatos ez, mikor a dicséret a szeretet, kegyelem által így jön el felétek?

És milyen megalázó ugye az, amikor az van mondva: „Te gonosz, lusta szolga vagy.”

Őt nem lehet úgy mondani, hogy „te is menj Atyám örömébe” – őtőle azt is elvették, amije volt, s utána ki lehet dobni a külső sötétségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás van a félelem, szeretet részében. Mert már a félelem erősebb benne, mint a szeretet. Nem működik a szeretet úgy, hogy erőt adjon számára. A félelem győzedelmeskedik rajta, ami által eleshet, szomorúvá válhat, és érzi azt, hogy talán nem jól cselekedett, és változtatni kell az életvitelén.

Hányszor és hányszor megadtam számotokra is a tanításban, hogy meg kell nyitni szíveteket, át kell adni önmagatokat, bízni a szeretet-kegyelemben, ami eljön felétek és hozzátok, amely megerősít, és ami által tudsz változni, változtatni, észre tudod venni a felebarátodat a testvérben, és hogyha szükség van a segítségnyújtásodra, akkor nyújts segítséget, ajánld fel a segítségedet a felebaráti szeretetben, hogy érezzétek, hogy egymásra számíthattok, érezzétek, hogy egymással szeretetben élhetünk, érezzétek, hogyha szükség van egymásra, akkor bízhatunk, reménykedhetünk a segítő kegyelemben. S akkor olyanokká válhatunk, hogy hű és derék szolgák, akiket az úr is megdicsért, és azt mondta, sokat bíz reájuk.

Az ugye nincs kifejtve ebben a példabeszédben, hogy lelkiekben fog sokat bízni, anyagiakban, a gazdagságban vagy a felebaráti szeretetben. Ezeket fel kell ismerni, érezni és értékelni, és a szerint cselekedni. És hogyha ezeket már tudjá-

tok, hogyan és miképpen van jelen bennetek az Isten Országában és köztetek, ahogy jelen vagytok, és ha egymásra tekintetek, akkor tudjátok, hogy kiben bízhattok, kitől várhatjátok a segítséget, ki az, aki szeretetet áraszt, és ki az, akivel örömmel tudsz jelen lenni a mindennapban. S akkor érzitek: „Köszönjük, Uram, valóban jelen van Isten Országa közöttünk, és megnyitjuk szívünket, hogy bennünk is legyen, mert fontos, hogy így tudjunk élni e testvéri, felebaráti szeretettel. És akkor derék, hű szolgákká válhatunk e példabeszéd által a cselekedetekben."

Akkor mi is talentumokra váltjuk az életünket, lehet öt, lehet tíz, lehet kettő, lehet négy, de az az egy, aki nem foglalkozott vele, aki nem vágyakozott arra, hogy ő is szeretetben élhessen, nem vágyakozott arra, hogy felismerje a felebarátot, nem vágyakozott arra, hogy ha neki is szüksége lenne a szeretet-segítségnyújtásban, hogy megkaphassa. De ezeket mind-mind nektek kell itt felismerni, értékelni, és árasztani a felebaráti szeretet kegyelme által a mindennapokban.

Hisz mostanában mindig azt mondjátok, nemcsak önmagatoknak, nemcsak a szeretteiteknek és a családtagoknak, sokan és sokan Mária szolgámnak is a testvéri felebarátban, hogy milyen sok a beteg, milyen nehéz az élet, mi lesz velünk, és hogyan tovább?

A mai tanítás ezt is tükrözi számotokra. Ha Isten Országa köztetek és bennetek van, akkor nincs miért félnetek. Bízzatok, és higgyetek, és ahogy szoktam kiválasztott Mária testvér által szólni felétek, hogy a reményt, a hitet, a szeretetet soha nem szabad elengedni szívetekből, lelketekből. Az, ha megmarad bennetek, akkor van, mibe kapaszkodni, és van, miből remélni, hogy a kegyelem ajándéka eljön felénk és hozzánk, és megerősít a mindennap-jelenléthez, hogy mindig szeretettel tudjak élni, és szeretetben tudjam széttenni kezeimet örömmel a testvéri, felebaráti találkozásban, mert Isten Országában megpróbálunk, amely köztünk van, eggyé válni e kegyelmekkel, amelyeket megkapunk, ami által erősödünk, és ami által lélekben gazdagodunk. És a lélek kegyelme megadja mindazt, amire szükségünk van, és amire vágyakozunk. És ez által tudjuk elfogadni a felebarátainkat, testvéreinket, és nemcsak azokat, akik ma jelen vagytok, hanem azokra is gondoljatok, akik lélekben vannak itt, akiknek lehet, hogy egy felajánló ima, fohász elég ahhoz, hogy reá gondolsz, és érzi szívében, hogy „fontos vagyok talán valakinek én is a testvéri, felebaráti szeretet által". S akkor hányan és hányan örömmel vannak jelen a mindennap kegyelme által.

Hisz nem kell félelemben, aggodalomban élni. Az így is jelen van sokszor és sokszor köztetek. Próbáljátok elengedni önmagatoktól, és azt mondani: „Az én szívemben jelen van az Isten Országa, amely működik rajtam, bennem, ami által megkapom a kegyelmeket, amire nagy-nagy szükségem van, s ami által én is tudok változni, változtatni, eggyé válni a testvéri, felebaráti szeretet által a mindennapokban, a mindennapokhoz."

Ennek reményében áradjon majd reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, hogy a Szentlélek kegyelme most Isten Országával együtt töltse el szíveteket, lelketeket, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok, bennetek, és ha kell, felemeljen, és ha kell, átöleljen a meleg szeretete a megerősítésben. Amikor

szükségetek van, tudjátok előhívni e bensőtökből ezeket a kegyelmi ajándékokat a nehéz időkben. S akkor azt mondod: „Köszönöm, Uram, Te már biztos tudtad előre, hogy szükségem lesz erre a kegyelmi ajándékra a kapaszkodóban.”

S ezért mondom: áradjon reátok most a Szentlélek által Isten Országa, hogy bennetek éljen, erősítsen, vezessen a mindennapokban.

Az Atya, a Fiú, a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, fényének melege áradjon reátok, erősítsen meg, hogy ez által tudjatok élni és haladni a mindennap jelenlétének szeretetében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!